

Hvad en gravsten kan fortælle

Måske har du også undret dig over, hvorfor der står "5EB" i nederste højre hjørne på denne meget smukke gravsten på Halling Kirkegård.

I et læserbrev i Kristeligt Dagblad den 22. september fortalte Jytte Petersen historien bag sin mors gravsten. En rørende historie, som også handler om lokalområdet. Redaktionen har fået familiens tilladelse til at gengive læserbrevet, som kan læses nedenfor.

Denne gravsten på Vestervig Kirkegård fortæller også på sin egen måde en historie. Hvilken ved vi ikke, men den er sikkert også spændende.

kort sagt

Hvad en gravsten kan fortælle

JYTTE PETERSEN
Ry

Jeg læste med interesse artiklen "Gravstene fortæller historier på tværs af tid" i Kristeligt dagblad den 14. september. Den fik mig til at tænke på to forskellige eksempler fra min egen verden.

Min veninde mistede sin far i 1987. Faderen havde valgt at blive bisat på "de ukendtes gravsted". På Åbyhøj Kirkegård, hvor han er bisat, må man ikke selv være med ved urnenedsættelsen. Det var meget svært for min veninde ikke at vide, hvor hun kunne mindes sin far. Hun valgte derfor et sted på området, hvor "han ligger". Desværre er det samme sket

for nylig, hvor hun mistede sin mor, som havde truffet et tilsvarende valg. Min veninde har nu to steder på gravpladsen, hvor hun mindes sine forældre. Som det fremgår af mit eksempel, kan forældres fravalg af gravsted og sten således også blive en stor belastning for de pårørende.

Mit personlige eksempel er direkte modsat.

Vi mistede vores mor i 2011, og min far mistede sin ven og hustru igennem 60 år. Min mor blev terminalpatient, men var klart tænkende til det sidste. Hun var ikke i tvivl om, at hun skulle ligge på Halling Kirkegård, hvor en stor del af familien er begravet. Hun ville ligge, så hun kunne "kigge" til Hou, hvor hun havde boet, og hendes mand fortsat bor. Min mor fik en meget speciel gravsten.

Mine forældre boede ved kysten og havde haft en strandgrund med en hofde til at holde på sandet. På et tidspunkt skulle der laves lystbådehavn, og strandgrunden blev eksproprieret. Min far "reddede" en stor sten fra hofden, og han fik den fragtet op i haven. Efter mors død valgte vi, at den skulle være mine forældres gravsten. Stenen har blandt andet en aftegning på siden. Den ligner en måge med udbredte vinger. Et flot symbol, når man hele sit liv har boet ved havet og tilbragt utallige timer på havet ledsaget af mågeskrig.

På stenen besluttede far, at der skulle stå "Putte" og nedenunder "Birgit Petersen *6.10.1930 †25.12.2011".

Selvfølgelig skulle der først stå Putte, for ellers ville folk jo ikke vide, hvem der lå der.

I Hou havde hun altid været Putte.

I nederste højre hjørne står der "5EB". Hvorfor nu det? Det er så min fars kommentar til udviklingen. Mine forældre og især min mor opgav ikke strandgrunden uden sværds slag. 5EB er matrikelnummeret fra den strandgrund, hvor gravstenen engang var en del af den hofde, som værnede mod havet.

Det var så min historie om, hvad en gravsten kan fortælle. ■

► I læserbrevet fortæller Jytte Petersen fra Ry om sin mors gravsten på Halling Kirkegård. – Privatfoto.

